

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 9. Quænam sunt Obligationes Superioris Religiosorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

gulam violat ex contemptu. Hoc fatentur omnes, inquit Sanchez, cum S. Thom. 2. 2. q. 186. a. 1. Quia hoc est contra votum Professionis, quo Religiosus promittit subjectionem erga Regulam: quod est aliquid grave, quod tunc violat, nam transgreditur ex contemptu, quando voluntas ejus renuit subjici ordinationi legis vel Regule, ait S. Th. a. cit. ad 2. Idem docet De Lugo de eo qui dicit Superiori, etsi non imperanti sub præcepto, nolo parere: quia verba illa continent gravem contemptum potestatis legitimæ, & irreverentiam contra Superiorem, ut Superior & Dei Minister est. Unde S. Bern. l. de præcept. & dispens. c. 14. ait violationem mandati levioris esse grave crimen propter contemptum; Elatio quippe contemnentis in minimis quoque mandatis culpam facit non minimam, & convertit in crimen gravis rebellionis nævum satis levem simplicis transgressionis, &c.

Q. 9. Quenam sunt Obligationes Superioris Religiosorum?

Resp. Traduntur, c. 6. de Statu Monach. Præceteris potens sit in opere & sermone, ut exemplo vita, verboque doctrinæ Fratres & instruere possit in bono, & a malo revocare. Zelum Religionis habens secundum conscientiam, ut delinquentes corripiat & castiget, obediens foveat & confortet... Vigilem curam & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus: ut de officio sibi commissio

commissio dignam Deo possit reddere rationem. Quod si pravaricator ordinis fuerit, aut contemptor seu negligens, aut remissus, pro certo se noverit non solum ab officio deponendum, sed & alio modo secundum Regulam castigandum: cum offensa non solum propria, verum etiam aliena, de suis manibus requiratur. Tenetur autem imprimis subditos promovere ad perfectionem propriam sui instituti; quia est finis talis Religionis, & ad hoc constitutus est Superior. Unde tenetur diligenter curare, ut vota & Regulæ omnes, quæ sunt media ad talem perfectionem, accuratè ab omnibus servantur; & impedire, quantum potest, corrigere & punire non solum peccata etiam venialia subditorum, sed etiam violationes Regularum, licet per se non obligantium absolute sub culpa. Prælati Regularis (inquit De Lugo, Tom. I. de Just. disput. 9. sect. 2.) potest graviter peccare negligendo culpas veniales in subditis, imò & observantiam circa Regulas, quæ tamen ex se non obligant subditos ad peccatum etiam veniale: quia in hac ipsa negligentia Prælati defuit graviter obligationi, quæ ex munere suo tenetur consulere potissimum bono & profectui subditorum, & observantia Regulari, quæ per ejusmodi defectus toleratos maxime labefactatur: multo enim magis & gravius obligatur ex munere suo Prælati regularis ad procuranda bona spiritualia, quam temporalia sui Conventus. Quare si ob ejus culpam communitas patitur grave detrimentum.

in spiritualibus non poterit ipse à peccato gravi excusari; & poterit contingere quòd subditi solum venialiter peccent, & Prælatus peccet graviter in iis defectibus permittendis. Debet igitur Prælatus vigilare, & adhibere moralem diligentiam in iis damnis præcavendis. Ita ille. Quare (ut ait S. Antonin. 2. p. Tit. 9. cap. 5.) Prælatus debet esse sollicitus ad inquirenda vitia subditorum, nec sufficit quòd corrigat defectus quos contingit eum scire, sed debet inquirere diligenter vitam subditorum, si forte etiam occultos defectus potest deprehendere, ut admonendo & præcavendo malis obviet. Estque hæc communis Theologorum sententia. Hinc etiam tenetur avertere & non permittere suis subditis occasiones peccatorum etiam venialium, & amittendi vel minuendi fervorem spiritûs ac studium perfectionis; cum teneantur eorum perfectionem promovere & avertere ejus impedimenta.

Præterea diligenter perpendant mandatum illud Apost. Rom. 12. Qui præest in sollicitudine. & Hebr. 13. ipsi pervigilant. hoc est pervigilare ex officio debent, quasi rationem pro animabus vestris reddituri. illud Eccli 32. Rectorem te posuerunt? noli extolli: esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illorum habe. Item illud Trident. sess. 23. c. 1. Præcepto divino mandatum est omnibus, quibus cura animarum commissa est, oves suas agnoscere... ac bonorum omnium operum exemplo pascere, &c. Denique ex Trid. sess.

sess. 25. c. 2. Superiores tenentur singulis subditis omnia, quæ iis necessaria sunt suppeditare ex bonis communitatis: nam ex officio vices parentum erga illos gerunt, & bona ad hunc finem Religionis donata sunt; alioqui & dant occasionem multis malis ac peccatis, & interdum violationi paupertatis. Bona verò suorum sustentationi superflua erogare tenentur in causas pias, ut dixi de Clericis: nam bona Religionis sunt bona DEO dicata & in ejus cultum donata. *Reginal. & alii.*

Q. 10. *An est obligatio sub mortali eligendi vel proponendi digniorem in Superiorem regularium, licet Prælatūra sit temporalis?*

Resp. Aff. Est communis, teste De Lugo. Quia
 1. eadem est ratio, ac de Episcopo & Parocho, cum Superior Religiosorum sit animarum Pastor, & habeat subditos, quos in viam salutis dirigere, imò & ad perfectionem promovere tenetur ex suo munere. 2. Alioqui grave damnum spirituale inferetur Religionis; nec efficaciter subditi ad perfectionem adducentur, ut experientia constat. Et verò (ut ait De Lugo Disp. 35. Sect. 5) eadem mala oriri possunt in Religione, si non eligantur dignissimi, quæ in Ecclesia, cum facile possint eligi indigni, qui digni videbantur; & cum adeò difficile sit invenire verè & absolutè dignum, qui suo exemplo & prudentiâ continere possit subdi-